

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy, w składzie orzekającym:

1. Emilia Milewska - przewodnicząca (sprawozdawca)
2. Jacek Sikacz - członek
3. Izabela Woźniak - członek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym odwołań od decyzji Wójta Gminy Paszowice z dnia 30 października 2024 r., nr RB.6020.2.12.2022/24, ustalającej na rzecz Archipol Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „Budowie Zakładu Produkcji Biometanu w gminie Paszowice na Dolnym Śląsku” planowanego do realizacji na terenie działki oznaczonej w ewidencji gruntów nr 71/2, obręb Zębówice, wniesionych przez:

- 1) Stowarzyszenie „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa” z siedzibą w Grzegorzowie – na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) **orzeka umorzyć postępowanie odwoławcze wszczęte wyżej wymienionym odwołaniem;**
- 2) P H i K S – na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) **orzeka uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 października 2022 r. do Urzędu Gminy Paszowice wpłynął wniosek Archipol sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Zakładu Produkcji Biometanu w gminie Paszowice”, planowanej do realizacji na terenie działki oznaczonej w ewidencji gruntów nr 71/2, obręb Zębówice.

W przedmiotowym wniosku planowane zamierzenie inwestycyjne zostało zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 47 i § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.), dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane.

Wypełniając dyspozycję art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej „ustawą środowiskową”, organ I instancji pismami z dnia 28 listopada 2022 r. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Dyrektora Zarządu Zlewni w Legnicy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Jaworze o wyrażenie opinii w zakresie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla wnioskowanego zamierzenia inwestycyjnego.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Jaworze postanowieniem z dnia 7 grudnia 2022 r., nr 54/22 stwierdził, iż dla wnioskowanego przedsięwzięcia należy przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 14 grudnia 2022 r., nr WOŚ.4220.875.2022.MN.1, wyraził opinię, iż dla wnioskowanego zamierzenia inwestycyjnego istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jednocześnie wskazał na zakres raportu.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Legnicy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie postanowieniem nr WR.ZZŚ.1.435.168.2022.EG z dnia 13 stycznia 2023 r. wyraził opinię, iż dla wnioskowanego przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jednocześnie określił zakres raportu.

W konsekwencji powyższego Wójt Gminy Paszowice postanowieniem z dnia 1 lutego 2023 r., nr RB.6220.3.6.2022, stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Zakładu Produkcji Biometanu w Gminie Paszowice na Dolnym Śląsku” zlokalizowanego na działce nr 71/2, obręb Zębówice, gmina Paszowice.

Pismem z dnia 22 lutego 2023 r. Przedsiębiorstwo Projektowania i Realizacji Inwestycji „ARCHIPOL” sp. z o.o. przedłożyło raport o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia p.n.: „Budowa Zakładu Produkcji Biometanu w gminie Paszowice na Dolnym Śląsku”.

Wypełniając dyspozycję art. 77 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy środowiskowej organ I instancji za pismem z dnia 4 marca 2022 r., przesłał przedłożony przez inwestora raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko celem uzgodnienia do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu i do Dyrektora Zarządu Zlewni w Legnicy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, natomiast do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Jaworze o wydanie opinii w sprawie.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Jaworze postanowieniem z dnia 25 marca 2023 r., nr 19/23 zaopiniował pozytywne środowiskowe uwarunkowania realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, po złożeniu przez inwestora wyjaśnień i uzupełnień do raportu, postanowieniem z dnia 26 maja 2023 r., nr WOŚ.4221.40.2023.MN.3, uzgodnił warunki realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia, jednocześnie w pkt I – IV określił warunki jakie należy zawrzeć w decyzji środowiskowej.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Legnicy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po uzyskaniu od inwestora wyjaśnień i uzupełnień do raportu, postanowieniem z dnia 13 czerwca 2023 r., nr WR.ZZŚ.1.4900.5.2023.EG, uzgodnił realizację wnioskowanego przedsięwzięcia oraz w pkt I i II określił warunki jakie należy uwzględnić w decyzji środowiskowej.

W wyniku tak przeprowadzonego postępowania Wójt Gminy Paszowice decyzją z dnia 30 października 2024 r., nr RB.6020.2.12.2022/24, ustalił na rzecz Przedsiębiorstwa Projektowania i Realizacji Inwestycji „ARCHIPOL” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „Budowie Zakładu Produkcji Biometanu w gminie Paszowice na

Dolnym Śląsku” planowanego do realizacji na terenie działki oznaczonej w ewidencji gruntów nr 71/2, obręb Zębówice.

Z zachowaniem ustawowego terminu odwołania o tożsamej treści wniesli: P H , K S oraz Stowarzyszenie „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa” z siedzibą w Grzegorzowie.

Odwołujący zarzucili zaskarżonej decyzji naruszenie:

- 1) art. 8 w związku z art. 10 § 1 k.p.a. poprzez nieprzyczynienie się przez organ do starannego i zgodnego z przepisami prawa prowadzenia postępowania, mającego zagwarantować równość wobec prawa oraz podważenie zasady dotyczącej pogłębiania zaufania obywatela do organów państwa, a w szczególności poprzez prowadzenie postępowania w sposób nieobiektywny, i bez uwzględnienia interesów osób które zgłosiły zastrzeżenia do planowanej inwestycji;
- 2) naruszenie art. 7, art. 7a § 1, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. poprzez niewykonanie obowiązku zbadania przedstawionej sprawy na tyle wyczerpująco pod względem zgodności ze stosowanymi przepisami, aby nie było wątpliwości i poczucia skrzywdzenia jednej ze stron postępowania niewłaściwą decyzją, a w szczególności między innymi na zaniechaniu obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, w zakresie zgłoszonych przez skarżącego zarzutów do przedłożonego raportu oddziaływania na środowisko, a ponadto na zaniechaniu należytego zbadaniu zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 3) naruszenie art. 107 § 3 k.p.a. poprzez zaniechanie przez organ I instancji obowiązku wyczerpującego wskazania w uzasadnieniu faktycznym decyzji powodów, dla których uznał za niezasadne złożone przez skarżącego wnioski i zarzuty do sporządzonego raportu oddziaływania na środowisko, a ponadto braku należytego uzasadnienia zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 4) naruszenie art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, podczas gdy jego lokalizacja nie odpowiada tym ustaleniom;
- 5) naruszenie art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez zaniechanie skutecznego doręczenia decyzji skarżącemu;
- 6) naruszenie art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez zaniechanie ustalenia wszystkich stron postępowania, znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, jak i ustaleń miejscowego planu dla drogi dojazdowej, jako warunku koniecznego dla skutecznej realizacji inwestycji, a tym samym stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;

7) naruszenie art. 4, art. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez niezapewnienie należytego udziału społeczeństwa w toczącym się postępowaniu, w zakresie zaniechania podania do publicznej wiadomości w drodze publicznego obwieszczenia informacji o rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w ramach postępowania w sprawie wydania skarżonej decyzji.

Mając na uwadze powyższe zarzuty w pierwszej kolejności odwołujący wnieśli o:

1) uwzględnienie w całości wniesionego odwołania przez organ I instancji w ramach tzw. samokontroli i uchylenie zaskarżonej decyzji poprzez wydanie decyzji odmownej w sprawie środowiskowych uwarunkowań,

w przeciwnym przypadku wnieśli o:

2) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości przez organ odwoławczy i wydanie decyzji odmownej w sprawie środowiskowych uwarunkowań,

ewentualnie wniosła o:

3) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości przez organ odwoławczy i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

Uzasadniając postawione zarzuty odwołujący przypomnieli, iż zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Paszowice ustalił środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na „Budowie Zakładu Produkcji Biometanu w Gminie Paszowice na Dolnym Śląsku”. W ocenie organu w oparciu o przedłożone przez inwestora zadania dokumenty, w tym przede wszystkim dołączony do wniosku raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zostały spełnione przesłanki ustawowe do wydania przedmiotowej decyzji.

Z wydaną decyzją, skarżący nie są jednak w stanie zgodzić się, albowiem wydana z naruszeniem prawa decyzja godzi w ich prawa jako właścicieli działek sąsiednich.

W związku z powyższym, w pierwszej kolejności wskazali, iż wbrew ustaleniom organu planowane przedsięwzięcie nie jest w pełni zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Mimo, że ogólnie jedynie w uzasadnieniu wskazano, iż lokalizacja przedsięwzięcia odpowiada założeniom planu, zgodnie z którym obszar przedsięwzięcia, stanowi docelowo tereny produkcji oraz usług, oznaczony na rysunku planu symbolem P/U 1, to organ w swym uzasadnieniu lokalizacyjnym pomija całkowicie fakt, iż ewentualna inwestycja pozbawiona będzie de facto dostępu do drogi publicznej. Mianowicie sąsiednia działka drogowa oznaczona numerem ewidencyjnym nr 70/12, obręb Zębówice, stanowi drogę transportu rolnego o szerokości zaledwie 4mb, na dodatek posiada nieuregulowany stan prawny, gdyż nie jest własnością gminy. Stosownie do ustaleń planu teren ww. działki stanowi docelowo drogę wewnętrzną oznaczoną symbolem K.DW1, która z uwagi na brak spełnienia parametrów jako drogi dojazdowej do sąsiednich gruntów produkcji i usług, wymaga z racji wyznaczonych na rysunku planu rozgraniczających linii ciągłych poszerzenia tej drogi do szerokości 12 m, a więc kosztem działek sąsiednich, w tym przede wszystkim wskazanych powyżej działek będących własnością skarżącego.

Zdaniem odwołujących, istotnym jest również to, iż zgodnie zapisami obowiązującego planu (par. 3 pkt 4 lit. a uchwały nr II/6/2018 Rady Gminy Paszowice z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego MPZP Zębówice III), obszar objęty planowaną inwestycją wymaga powiązania z zewnętrznym układem komunikacyjnym - zgodnie z rysunkiem planu, a więc jak wskazano już wyżej w granicach rozgraniczających linii ciągłych poszerzenia.

Ta ostatnia choćby okoliczność powoduje, iż w ocenie skarżących zakres oddziaływania planowanego zadania jak to wskazuje inwestor w raporcie, nie może być zatem ograniczony tylko i wyłącznie do granic działki nr 71/2, obręb Zębówice, na której zlokalizowana ma być biometanownia, lecz co najmniej do tych wszystkich nieruchomości, które bezpośrednio sąsiadują z tą drogą, albowiem jej docelowe zagospodarowanie zgodnie z ustaleniami planu, będzie wymagało jej poszerzenia kosztem sąsiednich działek, nie tylko tych bezpośrednio sąsiadujących z działką z planowaną inwestycją biometanowni. „Oprócz posiadaczy nieruchomości położonych w bezpośrednim sąsiedztwie stronami w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych będą również inni, których nieruchomości mieszczą się w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Przmiot strony w postępowaniu będą posiadały tylko te podmioty w których prawa wynikające z dotychczasowego sposobu zagospodarowania nieruchomości, planu zagospodarowania przestrzennego lub ewentualnie innych przepisów będą godziły oddziaływania powstałe na skutek realizacji przedsięwzięcia wymagającego określenia uwarunkowań środowiskowych” (tak też: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 lutego 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 1747/17).

Tym samym, w ocenie skarżących, organ zaniechał rzetelnego ustalenia wszystkich stron postępowania, znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, jak i ustaleń miejscowego planu dla drogi dojazdowej, jako warunku koniecznego dla skutecznej realizacji inwestycji, a tym samym stwierdzenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Powyższe zachowanie doprowadziło do naruszenia art. 74 ust. 3a pkt 3 ustawy. Dlatego też mówiąc o zgodności planowanej inwestycji z ustaleniami planu, nie może być ona ograniczona tylko i wyłącznie do samego terenu, na którym ma być zlokalizowana inwestycja, lecz każdorazowo musi być oceniana także pod kątem istniejącego układu komunikacyjnego. W niniejszym zaś przypadku gmina Paszowice jedynie lapidarnie zapewniając o zgodności inwestycji z ustaleniami planu, nie jest jednak w stanie zapewnić o tej zgodności z ustaleniami planu co do układu komunikacyjnego. Zatem w chwili stwierdzenia takiej zgodności, układ komunikacyjny winien już być dostosowany do ustaleń obowiązującego planu, co najmniej w zakresie bezwzględnego poszerzenia istniejącej działki drogowej w celu następnie umożliwienia wytyczenia jezdni o odpowiedniej szerokości, konieczności zapewnienia mijanek w celu bezkolizyjnego ruchu pojazdów z uwagi na długość drogi (ponad 250 mb do wyjazdu na drogę publiczną), oraz zapewnienia należytego odwodnienia drogi „Sprzecznosc z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może budzić najmniejszych wątpliwości, a jeżeli takie by wystąpiły, to organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej powinien podjąć działania zmierzające do ich

usunięcia” (tak też: wyrok WSA w Gdańsku z dnia 23 czerwca 2021 r., sygn. akt II SA/Gd 37/21). Tymczasem działka nr 70/12, obręb Zębówice, nie stanowi własności Gminy Paszowice, lecz jest własnością Skarbu Państwa. Okoliczność ta czyni niemożliwym jej zagospodarowanie przez Gminę zgodnie z ustaleniami planu, zagospodarowanie działki zgodnie z ustaleniami planu jest o tyle istotne w warunkach omawianej inwestycji, iż jak wynika z przedstawionych informacji w raporcie o oddziaływaniu, droga dojazdowa ma przede wszystkim zapewnić odpowiednie warunki dla przejazdu kilkudziesięciu na dobę wielotonowych samochodów ciężarowych, a więc o tonażu brutto przekraczających 30 ton. Trudno zatem sobie wyobrazić, aby istniejący układ drogowy bez jego dostosowania do ustaleń planu, stanowił odpowiednie warunki dla planowanej obsługi komunikacyjnej. Ponadto jak wynika z podanych w raporcie informacji, inwestor nie planuje dostosowania układu komunikacyjnego w obrębie sąsiedniej działki nr 70/12 do swoich potrzeb, poza jedynie wybudowaniem drogi wewnętrznej, placów manewrowych, parkingów w obrębie przewidzianej do zainwestowania działki nr 71/2.

Uzasadnione wątpliwości, w ocenie odwołujących, budzi również to, iż zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla terenu oznaczonego symbolem P/U 1, czyli jako terenu produkcji oraz usług (par. 4 pkt 4 lit. a uchwały nr II/6/2018 Rady Gminy Paszowice z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego MPZP Zębówice III), a co za tym idzie zdaniem organu terenu w pełni kompatybilnego z planowanym przedsięwzięciem, wyklucza lokalizację jakichkolwiek składowisk odpadów, a więc także bioodpadów. Bez znaczenia jest zatem to, iż mają być przetwarzane w dalszym toku produkcji. Zatem planowany obiekt biometanowni jest składowiskiem odpadów w rozumieniu art.3 ust. 1 pkt 25 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Ponadto uzasadnione wątpliwości wzmacnia także fakt, iż zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla terenu oznaczonego symbolem P/U 1, maksymalna wysokość budynków nie może przekroczyć maksymalnie 15 m. Tymczasem co najmniej jeden z obiektów (zamknięta komora fermentacyjna), „niebędący stricte zbiornikiem, który w ocenie skarżących, nie można wykluczyć przez to jako budynek ma mieć wysokość ponad 22 m”.

Powyższe wątpliwości nie zostały również w jakikolwiek sposób wyjaśnione przez organ w uzasadnieniu skarżonej decyzji. Organ jak już wskazano wyżej, jedynie w sposób ogólny skwitował, iż inwestycja jest zgodna z planem.

W razie stwierdzenia niezgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązkiem organu jest wydanie decyzji odmownej w sprawie środowiskowych uwarunkowań (tak też: wyrok NSA z dnia 9 maja 2023 r., III OSK 2111/21). Zatem procedowanie co do meritum, w sprawie potrzeby ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia niezgodnego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, staje się bezprzedmiotowe.

Wskazana okoliczność jest także o tyle istotna, iż wbrew podanemu w raporcie uzasadnieniu, jakoby dla planowanego przedsięwzięcia brak jest innych terenów, na których możliwa byłaby jego realizacja. Gmina Paszowice posiada jednak na swoim obszarze inne takie i dogodniejsze tereny usługowo - produkcyjne,

z bezpośrednim dostępem do dróg publicznych (np. przy węźle S-3 na wysokości miejscowości Zębówice i Siekierzyce, w miejscowości Paszowice), a nie jak w niniejszym przypadku przez niedostosowaną do tego rodzaju i natężenia komunikacyjnego i rodzaju pojazdów wąską 4 metrową gruntową drogę transportu rolnego. Tymczasem Gmina Paszowice chcąc uniknąć niewątpliwych protestów i niepokoi społecznych mieszkańców swojej gminy, woli zaproponować lokalizację inwestycji z dala od skupisk swoich mieszkańców, na peryferiach swojej gminy, lecz z kolei blisko miejscowości sąsiednich gmin. Organ nie wyjaśnił rzetelnie w swojej decyzji, dlaczego uważa wskazaną lokalizację za jedyną możliwą do realizacji wnioskowanej inwestycji. Na powyższą okoliczność wskazała również Gmina Mściwojów, wnosząc o uznanie ją za stronę w postępowaniu, i podnosząc dodatkowo, iż zakres oddziaływania inwestycji nie może być ograniczony tylko i wyłącznie do granic działki inwestycyjnej.

W ocenie skarżących organ I instancji dopuścił się także naruszenia art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez zaniechanie skutecznego doręczenia decyzji skarżącym. Jak wyjaśnili, organ w uzasadnieniu decyzji wskazał, iż na podstawie art. 85 ust. 3 ustawy, dane o niniejszej decyzji podaje się do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Paszowice, a także treść decyzji udostępnia się na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej. Z adnotacji na BIP wynika, iż decyzja została udostępniona na biuletynie w dniu 15 listopada 2024 r. Ponadto z poczynionych przez skarżących ustaleń wynika, iż wbrew podanej przez organ informacji, danych o decyzji nie tylko w ogóle nie wywieszono na tablicy ogłoszeń Urzędu, ale także nie podano daty kiedy takie udostępnienie na tablicy ogłoszeń miałoby nastąpić. Mianowicie mimo zapewnień organu treść decyzji nie była podana na tablicy ogłoszeń do publicznej wiadomości. Dopiero później (wg informacji uzyskanych od innego skarżącego) w dniu 6 grudnia 2024 r. rzeczona decyzja już była opublikowana na tej tablicy. Powołany w treści decyzji przepis art. 85 ust. 3 ustawy nie jest skierowany do stron postępowania, a do społeczeństwa, które ma prawo do informacji o inwestycjach, mogących wpływać na stan środowiska naturalnego. Jest to zatem dodatkowa forma upublicznienia informacji. Nie wywołuje natomiast skutków prawnych przewidzianych w k.p.a. dla doręczenia decyzji. Przepisem umożliwiającym organowi doręczenie decyzji stronom w trybie publicznego ogłoszenia na gruncie ustawy jest natomiast art. 74 ust. 3 ustawy, który wyraźnie wskazuje, że jeżeli liczba stron postępowania o wydanie środowiskowych uwarunkowań przekracza 10, stosuje się przepis art. 49 k.p.a. Tymczasem w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ani w jej podstawie prawnej nie tylko nie wskazano przepisu art. 74 ust. 3 ustawy, ani tym bardziej nie uzasadniono możliwości doręczenia decyzji na podstawie jej publicznego obwieszczenia. Skarżący zatem nie wiedzą, czy w okolicznościach niniejszej sprawy, doręczenie decyzji mogło się faktycznie odbyć tylko poprzez jej obwieszczenie, z uwagi na wielość stron w postępowaniu większą niż 10, czy winno być doręczone stronie indywidualnie, tak jak prowadzona przed wydaniem decyzji korespondencja organu ze skarżącym. Ponadto jak wskazano już wyżej, organ podał, iż treść decyzji została równocześnie podana do publicznej wiadomości poprzez udostępnienie jej treści na tablicy

ogłoszeń, mimo że takiej publikacji nie dokonano, ani nie podano faktycznej daty takiej publikacji. Powyższe powoduje, iż nie jest tym samym możliwe ustalenie właściwej daty skutecznego doręczenia decyzji stronom, w sytuacji gdyby doręczenie miało się odbyć tylko poprzez obwieszczenie.

Wskazana powyżej okoliczność w ocenie skarżących dowodzi, iż kwestionowana decyzja została wydana z naruszeniem prawa. Postępowanie administracyjne poprzedzające wydanie rozstrzygnięcia było ponadto prowadzone między innymi z naruszeniem przepisów dotyczących terminów załatwienia sprawy i zasad ich przedłużania, co podważa naczelną zasadę dotyczącą pogłębiania zaufania obywatela do organów państwa. Postępowanie było kilkukrotnie przedłużane przez organ. I choć w dniu 5 marca 2024 r. organ przedłużył termin rozpatrzenia wniosku do 6 maja 2024 r., to kolejne przedłużenie nastąpiło już daleko po przekroczeniu wskazanego terminu, albowiem dopiero w dniu 24 czerwca 2024 r. z terminem załatwienia sprawy do 1 września 2024 r. Kolejne przedłużenie nastąpiło w dniu 26 sierpnia 2024 r. z terminem załatwienia sprawy do 31 października 2024 r. Ostatecznego terminu załatwienia sprawy organ i tak nie dotrzymał, a terminu już nie przedłużył, gdyż decyzję wydał dopiero w dniu 8 listopada 2024 r.

Ponadto w ocenie skarżących, wydana decyzja narusza art. 107 § 3 k.p.a., albowiem organ zaniechał obowiązku wyczerpującego wskazania w uzasadnieniu faktycznym decyzji powodów, dla których uznał za niezasadne złożone w trakcie postępowania nie tylko przez skarżącego, ale także Stowarzyszenie „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa”, działające na prawach strony wnioski i zarzuty do sporządzonego raportu oddziaływania na środowisko.

Zdaniem skarżących, organ wydający decyzję dopuścił się także naruszenia art. 4, art. 5 ustawy poprzez niezapewnienie należytego udziału społeczeństwa w toczącym się postępowaniu. Bowiem organ zaniechał podania do publicznej wiadomości w drodze publicznego obwieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej informacji z dnia 12 lipca 2023 r. o rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w ramach postępowania w sprawie wydania skarżonej decyzji. Mimo, że taką sugestię wskazuje organ na str. 8 decyzji, przy omówieniu udziału społeczeństwa w ramach postępowania, gdzie wskazano, iż obwieszczeniem z dnia 12 lipca 2023 r. organ „poinformował wszystkich zainteresowanych” między innymi o rozpoczęciu procedury takiego udziału. Nie ma ponadto dowodów, że obwieszczenie zostało wywieszone na gminnej tablicy ogłoszeń. Brak ogłoszenia na Biuletynie Informacji Publicznej spowodowało, że mieszkańcy sąsiednich gmin nie mieli możliwości zapoznania się z informacjami i de facto zostali wykluczeni z konsultacji społecznych. Jednocześnie zauważyli, że gdy informacja o projekcie decyzji dostała się do wiadomości publicznej w listopadzie 2023 r., do organu spłynęło kilkadziesiąt petycji i protestów. Natomiast w okresie od 13 lipca 2023 r. do 13 sierpnia 2023 r. nie złożono żadnych uwag i pytań, ponieważ praktycznie społeczność lokalna nie została w ogóle powiadomiona. Tak więc w rzeczywistości od listopada 2022 r. do listopada 2023 r. postępowanie było prowadzone bez udziału wszystkich zainteresowanych stron (nawet właścicieli działek sąsiadujących bezpośrednio z działką nr 71/2). W sąsiednich gminach (Jawor, Mściwojów), których granice są oddalone o 200 m od planowanej inwestycji nie było żadnej akcji informacyjnej ani konsultacji społecznych, mimo że mieszkańcy tych gmin są najbardziej narażeni na

skutki oddziaływania planowanej inwestycji. Dopiero w lutym 2024 r. zorganizowano zebranie z inwestorem dla mieszkańców gminy Paszowice, natomiast mieszkańcy gmin sąsiednich nadal nie zostali skutecznie powiadomieni.

Rozpatrując przedmiotowe odwołanie, na tle zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy ustaliło, co następuje:

W przedmiotowej sprawie mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą środowiskową”.

Na wstępie Kolegium wyjaśnia, iż w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych przyjęto, iż w postępowaniu administracyjnym zasadniczą kwestią, we wstępnej jego fazie, jest prawidłowe ustalenie stron, które w toczącym się postępowaniu administracyjnym mają interes prawny, zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „k.p.a.”.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 127 § 1 k.p.a., postępowanie odwoławcze może zostać wszczęte wyłącznie na skutek odwołania złożonego przez podmiot będący stroną postępowania administracyjnego. Zatem, aby postępowanie odwoławcze mogło skutkować ponownym rozpoznaniem sprawy, w pierwszej kolejności organ odwoławczy zobowiązany jest ustalić, czy podmiot, który wniósł środek zaskarżenia jest stroną postępowania. Brak po stronie wnoszącego odwołanie legitymacji do żądania rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ odwoławczy powoduje, że organ ten nie może przystąpić do dokonania ustaleń w zakresie stanu faktycznego i następnie dokonać jego oceny oraz merytorycznego rozpoznania sprawy. Wówczas bowiem prowadzenie postępowania odwoławczego staje się bezprzedmiotowe i w konsekwencji oznacza to konieczność podjęcia, na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a., rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania odwoławczego.

Z uwagi na to, że przepis 138 § 1 pkt 3 k.p.a. nie określa wprost przesłanek umorzenia, stąd odnieść należy się do ogólnego kryterium obowiązującego w postępowaniu administracyjnym, o którym mowa w art. 105 § 1 k.p.a. Według tego przepisu, organ administracji publicznej obowiązany jest umorzyć postępowanie w każdym przypadku, gdy stało się ono bezprzedmiotowe. Bezprzedmiotowość, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, co skutkuje tym, że nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przyczyny bezprzedmiotowości postępowania mogą wynikać tak z przyczyn podmiotowych, jak i przedmiotowych. W przypadku postępowania odwoławczego, bezprzedmiotowość ze względów podmiotowych będzie zachodziła właśnie w sytuacji, gdy organ, o którym mowa w art. 127 § 2 k.p.a., ustali w toku postępowania, że wnoszący odwołanie nie jest stroną.

Podkreślić należy, że dla oceny legitymacji do wniesienia odwołania nie ma znaczenia fakt uczestniczenia przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu przed organem I instancji. Legitymacja do bycia stroną postępowania musi zawsze wynikać z przepisów prawa i nie można wywodzić jej z czynności prawnych. Dopuszczenie

danego podmiotu przez organ I instancji do udziału w prowadzonym przez niego postępowaniu nie powoduje, że staje się on stroną tego postępowania i nabywa prawo do wniesienia odwołania od decyzji organu I instancji. O tym, czy dany podmiot posiada legitymację, nie decyduje sama wola, czy subiektywne przekonanie danej osoby, czy podmiotu, jak również uznanie jej za stronę przez organ I instancji, lecz to - czy istnieje przepis prawa materialnego pozwalający zakwalifikować interes danej osoby (podmiotu) jako „interes prawny”. Pojęcie zaś interesu prawnego ma charakter materialnoprawny co znaczy, że musi wynikać z przepisów prawa materialnego, czyli normy prawnej stanowiącej podstawę ustalenia uprawnienia lub obowiązku. Nie wystarczy wykazanie jakiegokolwiek interesu, lecz musi istnieć norma prawna przyznająca w określonym stanie faktycznym, określonemu podmiotowi uprawnienie do udziału w postępowaniu administracyjnym.

Uwzględniając powyższe rozważania Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy przystąpiło do ustalenia, który z podmiotów wnoszących odwołania posiada przymiot strony w niniejszym postępowaniu.

Ze zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego bezspornie wynika, iż P H i K S byli stronami postępowania prowadzonego przez organ I instancji, co wynika z wykazu stron znajdującego się w aktach sprawy. Nadto z dokumentacji sprawy organu I instancji wynika, iż ww. są właścicielami nieruchomości położonych w obszarze, o którym mowa w art. 74 ust. 3a ustawy środowiskowej.

Natomiast należało ustalić, czy Stowarzyszenie „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa” z siedzibą w Grzegorzowie, zwane dalej także „Stowarzyszeniem”, mogło być dopuszczone do postępowania odwoławczego na prawach strony.

Kolegium zauważa, iż w piśmie z dnia 30 listopada 2023 r. Stowarzyszenie przekazało swoje uwagi i wnioski do projektu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wnioskowanego przedsięwzięcia wyrażając, w imieniu mieszkańców wsi Grzegorzów, Rybno i Mściwojów, swój sprzeciw dla planowanej inwestycji. Jednocześnie w piśmie tym Stowarzyszenie wniosło o potraktowanie jej jako strony w przedmiotowym postępowaniu. W piśmie z dnia 11 grudnia 2023 r. Wójt Gminy Paszowice uznał Stowarzyszenie „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa” jako podmiot na prawach strony w prowadzonym postępowaniu (pismo nr RB.6220.3.16.2.2022). Odrębnym postanowieniem z dnia 11 grudnia 2023 r., nr RB.6220.3.15.2.2022, Wójt Gminy Paszowice dopuścił do udziału w toczącym się postępowaniu administracyjnym, na prawach strony, Stowarzyszenie „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa”. W przedmiotowym postanowieniu organ I instancji nie podał ani podstawy prawnej dopuszczenia Stowarzyszenia do udziału w postępowaniu, ani też nie wyjaśnił jakimi się kierował przesłankami.

Przedmiotowe postanowienie nie jest zaskarżalne i podlega weryfikacji przez organ odwoławczy rozpatrujący odwołanie od decyzji środowiskowej.

Mając zatem na względzie, iż Stowarzyszenie we wniesionym odwołaniu nie wskazało podstawy prawnej, ani nie wykazało przesłanek wynikających z przepisu prawa, do dopuszczenia Stowarzyszenia do uczestniczenia w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony, tut. Kolegium pismem z dnia 23 stycznia 2025 r. wystąpiło do Stowarzyszenia o złożenie stosownych wyjaśnień.

W przedmiotowym piśmie Kolegium wyjaśniło, iż zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy środowiskowej, organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, **jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania.** Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Natomiast według art. 44 ust. 2 ustawy środowiskowej, organizacji ekologicznej **służy prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji,** także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa prowadzonym przez organ pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w takim postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym organizacja uczestniczy na prawach strony.

Z powyższych przepisów wynika zatem, że jeżeli organizacja ekologiczna chce wziąć udział w określonym postępowaniu (przed organem I instancji, czy też odwoławczym) wymagającym udziału społeczeństwa, musi prowadzić działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. Przy czym na potwierdzenie tych faktów organizacja ekologiczna musi przedstawić stosowne dokumenty potwierdzające spełnienie tego warunku (m. in. statut).

Odrębnym zaś trybem dopuszczenia organizacji społecznej do udziału w postępowaniu jest przepis art. 31 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., 572), dalej: „k.p.a.”.

Zgodnie z brzmieniem art. 31 § 1 k.p.a., organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem:

- 1) wszczęcia postępowania, względnie
 - 2) dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu,
- jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny.**

Organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie (§ 2).

Zatem, w sytuacji, gdy organizacja społeczna żąda wszczęcia postępowania w sprawie dotyczącej innej osoby, to musi spełniać ustawowe przesłanki z art. 31 § 1 k.p.a., które winny być spełnione kumulatywnie, tj. musi być to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i ma za tym przemawiać interes społeczny.

Wstępna analiza akt przedmiotowej sprawy wykazała, iż Stowarzyszenie ani w odwołaniu, ani też w piśmie skierowanym do Wójta Gminy Paszowice z dnia 31 listopada 2023 r. nie wskazało podstawy prawnej dopuszczenia go do postępowania, jak również nie wykazało, iż spełnia warunki określone w tych przepisach do dopuszczenia go do przedmiotowego postępowania, tj.:

- według art. 44 ustawy środowiskowej, że prowadzi działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania;
- według art. 31 k.p.a., że jest to uzasadnione celami statutowym tej organizacji i przemawia za tym interes społeczny.

Odpowiadając na powyższe wezwanie Kolegium, Stowarzyszenie w piśmie z dnia 7 lutego 2025 r. podniosło, iż w ocenie Stowarzyszenia zapisy celów i środków działania Statutowych Stowarzyszenia, które zostało wpisane do KRS w dniu 23 maja 2018 r. oraz korespondujący z tym interes społeczny, pozwalał na udział Stowarzyszenia co najmniej na zasadach ogólnych, a więc na podstawie art. 31 k.p.a. na prawach strony w przedmiotowym postępowaniu oraz złożenie następnie odwołania od krzywdzącej i niezgodnej z prawem decyzji środowiskowej.

Mając na względzie powyższe Kolegium stwierdza, iż zgodnie z art. 44 stosowanej ustawy organizacja ekologiczna, aby uzyskać możliwość uczestnictwa w postępowaniu odwoławczym na prawach strony, powinna składając odwołanie powołać się na swoje cele statutowe (regulaminowe) oraz wykazać prowadzenie działalności statutowej w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody przez minimum 12 miesięcy przed wszczęciem postępowania wymagającego udziału społeczeństwa. W przedmiotowej sprawie postępowanie niewątpliwie wymagało udziału społeczeństwa, jak też odwołanie zostało wniesione w terminie. Wymaga natomiast ustalenia i rozważenia, czy Stowarzyszenie prowadziło działalność statutową w omawianym okresie, czyli przez co najmniej rok przed dniem 18 października 2022 r. oraz czy jego cele statutowe uzasadniały dopuszczenie go do udziału w postępowaniu w niniejszej sprawie.

Z przedłożonych przez Stowarzyszenie „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa” dokumentów wynika, iż Stowarzyszenie zostało powołane w dniu 15 maja 2018 r. podczas zebrania członków założycieli Stowarzyszenia. Siedzibą Stowarzyszenia jest miejscowość Grzegorzów. W dniu 23 maja 2018 r. Stowarzyszenie zostało wpisane do Rejestru Stowarzyszeń prowadzonego przez Krajowy Rejestr Sądowy pod Numerem KRS 0000729919, a zatem istniało dłużej niż 12 miesięcy przed wpływem wniosku inicjującego przedmiotowe postępowanie.

Kolegium stwierdza jednak, iż celami statutowymi Stowarzyszenia nie było prowadzenie działalności w zakresie ochrony środowiska.

Jak wynika bowiem z § 8 Statutu Stowarzyszenia celami statutowymi Stowarzyszenia jest:

1. Rozwój obszarów wiejskich.
2. Działalność opiekuńcza, oświatowa, edukacyjna, kulturalna, wspieranie inicjatyw społecznych i lokalnych, a także promocja zdrowia wśród społeczności wiejskiej.
3. Współpraca i pomoc dla innych organizacji działających na wsi.
4. Reprezentowanie interesów Stowarzyszenia wobec władzy samorządowej, rządowej oraz wobec innych organizacji.
5. Wspieranie lokalnych inicjatyw gospodarczych, kulturalnych, społecznych i zdrowotnych.
6. Współpraca z innymi organizacjami o podobnym profilu działania.

Według zaś § 9, aby wykonywać cele statutowe, określone w § 8 Statutu, Stowarzyszenie stosuje następujące środki działania.

1. Reprezentuje potrzeby oraz broni społecznych interesów mieszkańców wsi przedkładając organom administracji samorządowej, państwowym, i społecznym jednostkom organizacyjnym oraz innym organizacjom powołanym do wykonania zadań na rzecz mieszkańców wsi swoje stanowisko w postaci opinii, wniosków i żądań dotyczących problemów społeczno-gospodarczych i kulturalnych wsi.
2. Występuje do władz i instytucji oraz współdziała i organizuje działalność na rzecz polepszenia warunków życia, rozwoju kulturalnego i społecznego mieszkańców wsi.
3. Inicjuje i współdziała w rozwoju i upowszechnianiu kultury na wsi, w zwiększaniu uczestnictwa ludności wiejskiej w życiu kulturalnym, w kultywowaniu folkloru, rękodzieła i sztuki ludowej.
4. Współdziała w rozwijaniu aktywności sportowo-rekreacyjnej i turystycznej mieszkańców wsi.
5. Inicjuje i podejmuje działania służące podnoszeniu kultury życia na wsi.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż przy ocenie przesłanek udziału organizacji ekologicznej nie ma miejsca na swoiste domniemanie, że sama przynależność do tego typu organizacji społecznych uzasadnia zapewnienie im udziału w postępowaniu w interesie publicznym.

Zdaniem Kolegium cele Stowarzyszenia zostały określone w Statucie ogólnikowo, wskazują one na sferę działania poza postępowaniami administracyjnymi w sprawach z zakresu decyzji środowiskowych, co więcej żaden z celów działalności Stowarzyszenia nie jest związany z ochroną środowiska lub ochroną przyrody.

Z tych też względów, w ocenie Kolegium, Stowarzyszenie nie spełniło wymogów art. 44 ustawy środowiskowej do dopuszczenia go do udziału w przedmiotowym postępowaniu.

Odnosnie zaś spełnienia przez Stowarzyszenie wymogów wynikających z art. 31 k.p.a. Kolegium stwierdza, iż za niewystarczające należy uznać bardzo ogólne stanowisko Stowarzyszenia wyrażone w opisanym wyżej piśmie z dnia 7 lutego 2025 r. W piśmie tym Stowarzyszenie podniosło, iż zapisy celów i środków działania Statutowych Stowarzyszenia, które zostały wpisane do KRS w dniu 23 maja 2018 r. oraz korespondujący z tym interes społeczny, pozwalał na udział Stowarzyszenia, co najmniej na zasadach ogólnych, a więc na podstawie art. 31 k.p.a., na prawach strony w przedmiotowym postępowaniu.

W oceni Kolegium w rozpoznawanej sprawie Stowarzyszenie nie wykazało dostatecznie, że jego cele statutowe rzeczywiście przemawiają za dopuszczeniem go do prowadzonego postępowania. Dla spełnienia przesłanki określonej w art. 31 k.p.a. musi istnieć merytoryczne powiązanie nie tylko faktyczne, ale i prawne przedmiotu postępowania administracyjnego z celami i zakresem działania (przedmiotem działalności) organizacji społecznej. Zrozumiałym jest to, że nie można wymagać, aby postanowienia, w tym przypadku statutu były tak kazuistyczne, aby wskazywały konkretnie jaki rodzaj spraw administracyjnych mieści się w zakresie działania organizacji społecznej. Jednak działalność opisana w statucie (regulaminie) organizacji społecznej (stowarzyszenia), musi być jak najszczegółowiej określona, tak aby dawało to możliwość ustalenia, że działalność ta wiąże się ściśle z przedmiotem sprawy, do której dane stowarzyszenie chce przystąpić.

Mając natomiast na uwadze zapisy Statutu Stowarzyszenia „Towarzystwa Przyjaciół Grzegorzowa” stwierdzić należy, że jego działalność pozostaje bez związku z przedmiotem wszczętego postępowania administracyjnego. Cele działania Stowarzyszenia zostały określone bardzo ogólnie i z pewnością nie można ich powiązać (w sensie prawnym) z żadnym konkretnym rodzajem spraw rozstrzyganych w postępowaniach administracyjnych, w tym ze sprawami dotyczącymi decyzji środowiskowych.

Podkreślić należy, że na gruncie konkretnej indywidualnej sprawy rola określonej organizacji społecznej, która zabiega o dopuszczenie jej do udziału w postępowaniu, musi być jednoznaczna. Musi być jasne, czy udział organizacji społecznej w postępowaniu prowadzi do realizacji celów statutowych, czy też jest tylko formą popierania interesów określonych podmiotów (zob. wyrok NSA z 20 kwietnia 2021 r., sygn. akt III OSK 85/21).

Kwestia żądania dopuszczenia do udziału w postępowaniu z powołaniem się na interes społeczny wymaga natomiast przedstawienia przez organizację społeczną (stowarzyszenie) uzasadnionej argumentacji. Nie wystarczy więc ogólnikowe sformułowanie przez organizację społeczną, że udział w takim postępowaniu jest uzasadniony celami statutowymi stowarzyszenia i interesem społecznym. Powołując się na interes społeczny, organizacja społeczna powinna wskazać konkretne okoliczności faktyczne i prawne, które przemawiają za wszczęciem postępowania z urzędu (tu dopuszczeniem do udziału w sprawie) przez organ administracji publicznej (por. wyrok NSA z dnia 28 czerwca 2016 r., sygn. akt II OSK 2635/14).

Mając na względzie powyższe, w ocenie Kolegium Stowarzyszenie „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa” nie wykazało spełnienia przesłanek wynikających, ani z art. 44 ustawy środowiskowej, ani też z art. 31 k.p.a. do dopuszczenia go do przedmiotowego postępowania na prawach strony. Z tych też względów, na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy orzekło o umorzeniu postępowania odwoławczego z odwołania Stowarzyszenia „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa”.

Przechodząc zaś do rozpatrzenia odwołań wniesionych przez P H oraz K S Kolegium wskazuje, iż zastosowanie w niniejszej sprawie mają przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą środowiskową”.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 cyt. ustawy, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Stosownie do przepisu art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia.

Natomiast w art. 74 ust. 1 ustawy środowiskowej ustawodawca określił dokumenty jakie należy przedłożyć do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej. Zgodnie z tym przepisem: do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć m. in.:

- w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku, gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69, kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 1);
- w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 2);
- poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie (pkt 3);
- mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3 (pkt 3a);
- wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a (ust. 6).

Stosownie do treści art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy środowiskowej przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane w przypadku przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, natomiast według dyspozycji art. 59 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane w przypadku planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Wyjaśnić należy, iż ten ostatni przepis wskazuje, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie kryteria enumeratywnie wymienione w tym artykule.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy, w dniu 18 października 2022 r. do Urzędu Gminy Paszowice wpłynął wniosek Przedsiębiorstwa Projektowania i Realizacji Inwestycji Archipol sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu o wydanie decyzji o

środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Zakładu Produkcji Biometanu w gminie Paszowice”, planowanej do realizacji na terenie działki oznaczonej w ewidencji gruntów nr 71/2, obręb Zębówice.

Planowane zamierzenie inwestycyjne zostało przez organ I instancji zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 37 lit. c i pkt 47 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.), dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane.

W ramach prowadzonego postępowania organ I instancji, na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy środowiskowej pismami z dnia 28 listopada 2022 r. zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Dyrektora Zarządu Zlewni w Legnicy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Jaworze o wyrażenie opinii w zakresie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla wnioskowanego zamierzenia inwestycyjnego.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Jaworze postanowieniem z dnia 7 grudnia 2022 r., nr 54/22 stwierdził, iż dla wnioskowanego przedsięwzięcia należy przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 14 grudnia 2022 r., nr WOOŚ.4220.875.2022.MN.1, wyraził opinię, iż dla wnioskowanego zamierzenia inwestycyjnego istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jednocześnie wskazał na zakres raportu.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Legnicy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie postanowieniem nr WR.ZZŚ.1.435.168.2022.EG z dnia 13 stycznia 2023 r. wyraził opinię, iż dla wnioskowanego przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jednocześnie określił zakres raportu.

W konsekwencji powyższego Wójt Gminy Paszowice postanowieniem z dnia 1 lutego 2023 r., nr RB.6220.3.6.2022, stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Zakładu Produkcji Biometanu w Gminie Paszowice na Dolnym Śląsku” zlokalizowanego na działce nr 71/2, obręb Zębówice, gmina Paszowice.

Pismem z dnia 22 Przedsiębiorstwo Projektowania i Realizacji Inwestycji „ARCHIPOL” sp. z o.o. przedłożyło raport o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia p.n.: „Budowa Zakładu Produkcji Biometanu w gminie Paszowice na Dolnym Śląsku”.

Wypełniając dyspozycję art. 77 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy środowiskowej organ I instancji za pismem z dnia 4 marca 2022 r., przesłał przedłożony przez inwestora raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko celem uzgodnienia do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu i do Dyrektora Zarządu Zlewni w Legnicy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, natomiast do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Jaworze o wydanie opinii w sprawie.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Jaworze postanowieniem z dnia 25 marca 2023 r., nr 19/23 zaopiniował pozytywne środowiskowe uwarunkowania realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, po złożeniu przez inwestora wyjaśnień i uzupełnień do raportu, postanowieniem z dnia 26 maja 2023 r., nr WOOS.4221.40.2023.MN.3, uzgodnił warunki realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia, jednocześnie w pkt I – IV określił warunki jakie należy zawrzeć w decyzji środowiskowej.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Legnicy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po uzyskaniu od inwestora wyjaśnień i uzupełnień do raportu, postanowieniem z dnia 13 czerwca 2023 r., nr WR.ZZŚ.1.4900.5.2023.EG, uzgodnił realizację wnioskowanego przedsięwzięcia oraz w pkt I i II określił warunki jakie należy uwzględnić w decyzji środowiskowej.

W wyniku tak przeprowadzonego postępowania Wójt Gminy Paszowice decyzją z dnia 30 października 2024 r., określił środowiskowe uwarunkowania dla wnioskowanej inwestycji.

Dokonując analizy przeprowadzonego postępowania oraz wydanej decyzji, Kolegium doszło do przekonania, że z powodu szeregu uchybień proceduralnych, mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, zaskarżona decyzja nie może się ostać w obrocie prawnym.

W pierwszej kolejności Kolegium wyjaśnia, iż zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy środowiskowej, decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych określa warunki realizacji przedsięwzięcia. Przesłanki, które winny być wzięte przez organ wydający decyzję w sprawie środowiskowych uwarunkowań zostały określone m.in. w przepisach art. 80 i art. 81 ustawy.

Według art. 80 ust. 1 ustawy środowiskowej, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte (ust. 2).

Analizując zaskarżoną decyzję Kolegium stwierdza, iż organ I instancji w uzasadnieniu decyzji ograniczył się jedynie do szczegółowego opisu przebiegu przeprowadzonego postępowania oraz przedstawienia charakterystyki planowanego przedsięwzięcia. Natomiast brak jest szczegółowych rozważań organu dot. wyjaśnienia w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę wyniki uzgodnień i opinii organów współdziałających. Powyższe powoduje, iż uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie spełnia wymogów wskazanych wyżej przepisów art. 80 i art. 81 ustawy

środowiskowej, jak również art. 107 § 3 k.p.a.

W tym miejscu Kolegium zauważa, iż organy współdziałające zwracały się o złożenie przez inwestora wyjaśnień i uzupełnień do treści raportu. Zatem po uzyskaniu tych wyjaśnień przez inwestora obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie główne winno być przekazanie tych uzupełnień do wszystkich organów współdziałających, tak aby mogły wyrazić swoje stanowisko w oparciu o pełną dokumentację sprawy. Tymczasem w niniejszej sprawie organ I instancji nie przekazał wszystkich złożonych uzupełnień do raportu do wszystkich organów współdziałających.

Organ w zaskarżonej decyzji pominął także zupełnie ocenę, czy wnioskowane przedsięwzięcie jest zgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Kolegium stwierdza, iż z dokumentacji sprawy wynika, iż na terenie objętym wnioskiem obowiązują zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą nr II/6/2018 Rady Gminy Paszowice z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego MPZP Zębowice III. Zatem obowiązkiem organu I instancji było dokonanie oceny, czy wnioskowane przedsięwzięcie jest zgodne z obowiązującymi na tym terenie zapisami planu miejscowego.

Przechodząc do kolejnej kwestii, Kolegium wskazuje, iż lektura uzasadnienia kwestionowanej decyzji wskazuje, iż organ I instancji **całkowicie pominął rozważania w zakresie oceny przedłożonego przez inwestora raportu o oddziaływaniu wnioskowanego przedsięwzięcia na środowisko**. Wyjaśnienia w tym miejscu wymaga, iż zgodnie z dyspozycją art. 71 ust. 1 cyt. ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Ocena ta dokonywana jest w oparciu o kompleksowe uregulowanie zawarte w dziale V ustawy środowiskowej. Jak wynika z samego brzmienia art. 71 ust. 1, celem wydania decyzji środowiskowej jest ustalenie warunków środowiskowych uregulowań dla planowanego przedsięwzięcia, tj. ram w jakich planowane przedsięwzięcie może być realizowane w sposób bezpieczny dla środowiska i jak najmniej w to środowisko ingerując. Ustawa nie daje możliwości by odmówić wydania decyzji środowiskowych, poza wskazanymi nią przypadkami, o których mowa w art. 77 ust. 1 (brak uzgodnienia przez organ współdziałający - z uwagi na wiążący charakter uzgodnień) oraz 80 ust. 2 (sprzeczności planowanej inwestycji z zapisami planu miejscowego) oraz art. 81 ust. 1 (braku zgody wnioskodawcy na inny wariant realizacji przedsięwzięcia - jeżeli zasadność realizacji tego przedsięwzięcia w innym wariantcie wynika z oceny oddziaływania na środowisko).

Organ dokonuje wszelkich niezbędnych ustaleń w oparciu o przedłożony raport oddziaływania na środowisko. W razie konieczności organ ten może natomiast domagać się jego uzupełnienia, czy wręcz zażądać sporządzenia innego raportu w sytuacji, kiedy w ocenie organu przedłożony raport jest niepełny (nie spełnia warunków określonych przepisem art. 66 ust. 1 ustawy), czy też jest nierzetelny. Także sam organ wydający decyzję środowiskową ma obowiązek merytorycznej, a więc nie tylko formalnej oceny przedłożonego raportu. Przy czym dopuszczalna jest też możliwość „zwalczania” raportu przez strony postępowania, które mogą składać stosowne ekspertyzy w oparciu, o które organ dokonuje weryfikacji raportu i

ewentualnie żąda jego uzupełnień bądź ponowienia.

Podkreślić przy tym należy, że sam fakt, że w raporcie **wyszczególniono elementy określone w art. 66 ustawy środowiskowej** oraz, że raport uzyskał wymagane prawem uzgodnienia, nie stanowi o tym, że został sporządzony z zachowaniem rzetelności, a tym samym, że powinien zostać w pełni zaakceptowany przez organ prowadzący postępowanie w zakresie ustaleń środowiskowych.

Raport o oddziaływaniu na środowisko stanowi kluczowy dowód w sprawach dotyczących ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla danego przedsięwzięcia. Stanowi on podstawowy dokument, na którym opiera się organ wydając decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy. Tym samym raport winien być rzetelny, spójny i wolny od niejasności i nieścisłości. W konsekwencji, organy administracji mają obowiązek ocenić na podstawie art. 80 k.p.a. wartość dowodową raportu. Ewentualny brak dostatecznego odniesienia się do istotnych kwestii oznacza, iż raport w tym zakresie może zostać uznany za niespełniający wymogów ustawowych. Wskazać także należy, że raport jest dokumentem prywatnym, opracowywanym na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją określonej inwestycji. Rzeczą więc organu administracji jest rzetelna, wnikliwa i wszechstronna ocena raportu przy zachowaniu wszystkich obowiązujących reguł dowodowych. Zasada prawdy obiektywnej obliguje organ do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego, a zwłaszcza oceny, czy raport uwzględnia wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji.

Szczególny podkreślenia wymaga, iż stosownie do treści art. 66 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać: opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową (pkt 4) oraz opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym (pkt 5). Nadto należy określić przewidywane oddziaływanie na środowisko analizowanych wariantów (art. 66 ust. 1 pkt 6 ustawy) jak również dokonać porównania oddziaływań analizowanych wariantów na poszczególne komponenty środowiska (art. 66 ust. 1 pkt 6a ustawy). Art. 81 ust. 1 ustawy wskazuje zaś, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Obowiązek opisanie w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko racjonalnych wariantów realizacji przedsięwzięcia alternatywnych w stosunku do propozycji wnioskodawcy zmierza w istocie do tego, aby organ rozważył przy projektowaniu przedsięwzięcia nie tylko interes wnioskodawcy, ale także innych podmiotów, na których prawa, realizacja przedsięwzięcia będzie bezpośrednio wpływała. W tych sprawach organy rozstrzygające winny znaleźć właściwe

proporcje pomiędzy interesem wnioskodawcy, interesem innych podmiotów oraz interesem publicznym.

Co więcej, posłużenie się w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej pojęciem „racjonalnego” wariantu alternatywnego oznacza, iż opisywane w raporcie warianty nie mogą mieć charakteru pozornego, ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego wprowadzenia. Aby zapewnić organowi możliwość jak najpełniejszej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ustawodawca przewidział obowiązek wskazania w raporcie opisu analizowanych wariantów, co daje organowi możliwość porównania, a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez inwestora (art. 81 ustawy) – vide wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt II SA/Wr 24/16. Należy bowiem podkreślić, że na gruncie obowiązujących przepisów wybór wariantu do realizacji przedsięwzięcia należy do organu.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt analizowanej sprawy Kolegium zauważa, że w sporządzonym na potrzeby niniejszego postępowania, przez zespół pod kierownictwem mgr inż. D. K., raporcie z dnia 22 lutego 2023 r. w zasadzie został opisany jedynie wariant proponowany przez inwestora.

Opisując warianty przedsięwzięcia autorzy raportu wskazali, iż analizowane przedsięwzięcie polega na budowie od podstaw Zakładu Produkcji Biometanu z zespołem kogeneracyjnym o zainstalowanej mocy elektrycznej 4,2 MW, wytwarzającym biogaz rolniczy z odpadowego substratu rolniczego, „zielony” biometan (w postaci skroplonej do bio-LNG względnie gazowej, odnawialną energię elektryczną, odnawialne ciepło opcjonalnie chłód oraz skroplony dwutlenek węgla (CO₂) opcjonalnie suchy lód. W ramach inwestycji planowana jest również budowa innowacyjnej linii technologicznej do produkcji nawozów organiczno-mineralnych wykorzystującej w produkcji poferment powstający w procesie wygazowania odpadowych substratów pochodzących z sektora rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego. Innowacyjny proces przetwarzania odpadowych substratów rolniczych w obiegu zamkniętym jest bezodpadowy, bezdorowy, przyjazny środowisku co potwierdziły otrzymane wcześniejsze decyzje środowiskowe dla takich instalacji w Dobrzejowicach, w Żarowie, w Pęcławiu, w Strzegomiu na Dolnym Śląsku czy w Goświnowicach na Opolszczyźnie.

Jak argumentowali dalej, realizacja przedsięwzięcia pozwoli na ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do zera (tzw. „ujemna emisja”), wytwarzanych podczas rozkładu odpadowych resztek roślinnych na polach, pozwoli zaabsorbować znaczne ilości dwutlenku węgla z atmosfery i wyprodukować tlen w związku z uprawą ponad 100 000 ton biomasy odpadowej m.in. słomy zbóż, innych odpadowych części roślin jak łodygi, liście, łuski, kolby - na odpadowy substrat do wygazowania w ZPB. Wyprodukowany biometan skraplany względnie zatłaczany do krajowego systemu gazowego, będzie przeznaczony w większości na cele transportowe, cele grzewcze oraz procesowo-produkcyjne w zakładach Strefy Przemysłowej w Jaworze i w Powiecie Jaworskim, co pozwoli zredukować emisję dwutlenku węgla powstającą w trakcie spalania paliw ropopochodnych w silnikach samochodowych, węgla i innych wysokoemisyjnych paliw. Roczna produkcja gazowego „wychwyconego” CO₂ w

ZPB wyniesie 5 920 000 m³/rok, ekwiwalentnie skroplonego „zielonego” CO₂ - 12 950 Mg/rok i jest to tzw. „emisja uniknięta” pochodząca z Odnawialnych Źródeł Energii, przy używaniu odpadowych substratów przeznaczanych do fermentacji termofilnej i produkcji biogazu rolniczego. Jednostki unikniętej emisji są określane i wyliczane w ramach EU-ETS.

Węzeł Produkcji Nawozów w cyklu rocznym będzie produkował 37 000 Mg/rok nawozów organiczno-mineralnych o dowolnie skomponowanych składach, wg zapotrzebowania odbiorców.

W odniesieniu do wariantów lokalizacyjnych należy stwierdzić, że analizowany teren jest jedynym dostępnym dla inwestora terenem, na którym możliwa jest realizacja przedsięwzięcia. Przyczyny takiego stanu rzeczy wynikają z faktu, że inwestor nie dysponuje żadnym innym terenem pozwalającym na lokalizację tego typu przedsięwzięcia, z uchwalonym MPZP. Niemożliwy jest także zakup innego terenu, gdyż nie znajduje to uzasadnienia ekonomicznego, w szczególności w zakresie możliwości przyłączenia ZPB do sieci gazowej, ciepłej i energetycznej.

Nie rozpatrywano zatem alternatywnych rozwiązań lokalizacyjnych przedsięwzięcia.

W odniesieniu do wariantów technologicznych autorzy raportu stwierdzili, że przedsięwzięcie dotyczy budowy innowacyjnej instalacji produkcji skroplonego biometanu (bio-LNG) wraz z innowacyjną Linią produkcji nawozów organiczno-mineralnych. Wariant ten pozwala także w przyszłości zainstalować Linie do produkcji „zielonego wodoru” z biometanu rolniczego, wpisując się w Strategię rozwoju DOLNOŚLĄSKIEJ DOLINY WODOROWEJ, Legnickiego Klastra Energii i Wodoru.

W ocenie autorów raportu, zaproponowana technologia poszczególnych węzłów technologicznych ZPB jest sprawdzona w praktyce i z powodzeniem funkcjonuje w innych lokalizacjach na terenie Polski, Europy i na świecie.

Natomiast innowacją technologiczną i środowiskową w skali kraju, a może i w skali europejskiej jest ulokowanie najważniejszych węzłów technologicznych w jednej, dużej, szczelnej Hali Technicznej ZPB. Takie rozwiązanie ma pozytywny wpływ na środowisko, gdyż pozwala na bezodpadową i bezodorową produkcję biometanu i innych produktów, które opisano powyżej.

Z tego powodu nie ma możliwości przedstawienia i rozpatrzenia innego niż proponowany wariantu technologicznego.

Autorzy raportu stwierdzili, iż **jedynym wariantem alternatywnym analizowanego przedsięwzięcia jest rezygnacja z budowy Węzła Produkcji Nawozów i zagospodarowanie pofermentu z ZPB jako nawóz organiczny bezpośrednio do nawożenia pól.** W takiej sytuacji konieczne byłoby uzyskanie wymaganych pozwoleń administracyjnych, zbudowanie dodatkowych zbiorników lub lagun (protesty społeczne) do przetrzymywania pofermentu przez dłuższy okres czasu (od listopada do marca), w celu umożliwienia jego wykorzystania jako nawozu. W strategii UE wdrażane jest odejście od formy wywożenia pofermentu na grunty orne, już teraz w Niemczech oraz krajach tzw. Beneluxu nakazane jest przetwarzanie pofermentu przed jego zastosowaniem w rolnictwie.

W sytuacji magazynowania pofermentu w lagunach, czy zbiornikach zwiększyłoby się ryzyko zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego na skutek, np. awaryjnego rozszczelnienia któregoś z tych zbiorników. Ponadto z uwagi na wymaganą wielkość tych zbiorników (przy produkcji dobowej 670 m³ pofermentu), musiałyby one być otwarte o powierzchnię kilku ha, a to z kolei wiązałoby się z większą powierzchnią magazynowania a tym samym oddziaływaniem odorowym na otoczenia ZPB.

W wariantcie proponowanym przez inwestora, poferment będzie przetwarzany bezodpadowo w Hali Technicznej ZPB na pełnowartościowy nawóz organiczno-mineralny.

Mając na uwadze powyższe Kolegium ponownie podkreśla, że zgodnie z prawidłową wykładnią art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej wymagana wariantowość przedsięwzięcia polega na przedstawieniu trzech wariantów z uzasadnieniem ich wyboru, tj. wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, przy czym racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym. Przedstawione warianty powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu w jaki wnioskowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko w związku z różnymi sposobami jego realizacji. Celem wskazania racjonalnego wariantu alternatywnego jest poszukiwanie alternatywnych rozwiązań pozwalających zrealizować przedsięwzięcie w sposób racjonalnie oddziałujący na środowisko.

Kolegium zauważa przy tym, iż jak podnosi się w orzecznictwie, nie można wykluczyć, że wariant podany przez wnioskodawcę zostanie potraktowany jako najbardziej optymalny dla środowiska (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 28 czerwca 2011 r. sygn. II OSK 1137/10, Centralna Baza Orzeczeń i Informacji o Sprawach, a w literaturze Krzysztof Gruszecki, Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Lex/el. 2020, uwagi do art. 66, pkt 5). Niemniej jednak w raporcie należy sformułować co do zasady trzy warianty realizacyjne, przy czym wariant proponowany przez wnioskodawcę może zostać uznany za najkorzystniejszy dla środowiska, i w takiej sytuacji raport będzie zawierał faktycznie dwa warianty.

W przypadku opisu wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, kwestia opłacalności ekonomicznej przedsięwzięcia ma drugorzędne znaczenie, ponieważ brana jest pod uwagę przede wszystkim w innych wariantach - inwestorskim i racjonalnym wariantcie alternatywnym.

Następnie podkreślić należy, że racjonalny wariant alternatywny i wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie mogą mieć charakteru abstrakcyjnego czy też teoretycznego. Nie należy więc przedstawiać wariantu, którego faktyczna realizacja jest technicznie lub faktycznie niemożliwa albo jego realizacja jest skazana na niepowodzenie (np. ze względów finansowych czy środowiskowych lub społecznych).

Rolą inwestora przedstawiającego raport jest bowiem "przekonanie" organów, że rozważał realizację przedsięwzięcia nie tylko z perspektywy opłacalności, ale

również w tych granicach z perspektywy wpływu na środowisko i wybrał, w granicach ekonomicznie dla siebie uzasadnionych, wariant najmniej negatywnie oddziałujący na środowisko i w tym zakresie poddał to ocenie. Warianty przedsięwzięcia powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Przy czym **"racjonalność" wariantu oznacza, że wariant taki faktycznie mógłby zostać wybrany przez organ dokonujący oceny raportu zamiast wariantu zaproponowanego przez inwestora. Bezsprzecznie wariant racjonalny nie może mieć charakteru pozornego.**

Z kolei "alternatywność" oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko. "Alternatywność" wymaga, co do zasady, proponowania wariantu różnego pod względem kryteriów przestrzennych (jak np. lokalizacja, skala i rozmiar inwestycji) lub technologicznych (jak np. rodzaj użytych materiałów, moc i produktywność zainstalowanych urządzeń). Należy bowiem podkreślić, że na gruncie obowiązujących przepisów **wybór wariantu do realizacji przedsięwzięcia należy do organu.** Aby to było możliwe **konieczne jest szczegółowe opisanie w raporcie nie tylko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, ale i racjonalnego wariantu alternatywnego,** tak aby organ mógł sam dokonać porównania, a nawet wyboru innego niż zaproponowany przez inwestora wariantu realizacji przedsięwzięcia. Powyższe wynika wprost z art. 81 ust. 1 ustawy środowiskowej, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, vide: wyrok WSA w Olsztynie z dnia 9 lipca 2020 r., II SA/OI 997/19.

Podkreślić należy również, że przepis art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy koresponduje z art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, to jest wyrażonymi w nim zasadami prewencji i przezorności oraz zawartym w art. 5 Konstytucji RP standardem zapewnienia ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. To właśnie realizacji powyższych zasad ochrony środowiska służy obowiązek przedstawienia trzech niezależnych, różniących się od siebie i **realnych wariantów realizacji przedsięwzięcia** – vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2022 r., III OSK 4253/21.

Inwestor jest zobowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których stanowi art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 stycznia 2018 r., II OSK 813/16 oraz II OSK 89/16). Celem wariantowania jest niedopuszczenie do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko. Skuteczność działań prewencyjnych w indywidualnej ocenie konkretnego przedsięwzięcia uzależniona jest w dużej mierze od jakości opracowanych w raporcie wariantów oraz prawidłowej

ich oceny przez organ wydający decyzję środowiskową – vide: wyrok NSA z dnia z dnia 13 czerwca 2023 r., III OSK 1384/22.

Przy czym żaden z wariantów nie może być wariantem polegającym na niepodjęciu przedsięwzięcia (tzw. wariant "zerowy"). Warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych instrumentów prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przedstawienie minimalnych wariantów, określonych w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej, pozwala na utworzenie "siatki porównawczej", na gruncie której organ weryfikuje proponowane warianty.

W świetle powyższych uwag tut. Kolegium zauważa, że w przedstawionym w postępowaniu raporcie autorzy opracowania przedstawili wyłącznie formalnie – nie zaś merytorycznie – jeden wariant realizacji przedsięwzięcia, tj. wariant proponowany przez wnioskodawcę. Natomiast jako wariant alternatywny autorzy podali bardzo ogólnikowo, iż jedynym wariantem alternatywnym analizowanego przedsięwzięcia jest rezygnacja z budowy Węzła Produkcji Nawozów i zagospodarowanie pofermentu z ZPB jako nawóz organiczny bezpośrednio do nawożenia pól.

Bardzo zaś ogólnikowo zostało omówione porównanie analizowanych wariantów, podsumowane stwierdzeniem, iż wariant proponowany jest wariantem korzystniejszym dla środowiska od wariantu alternatywnego z uwagi na brak dodatkowej emisji spalin z pojazdów transportujących poferment. Będzie on też wariantem najkorzystniejszym dla środowiska.

Podkreślić w tym miejscu należy, że racjonalny wariant alternatywny i wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie mogą mieć charakteru abstrakcyjnego czy też teoretycznego. Nie należy więc przedstawiać wariantu, którego faktyczna realizacja jest technicznie lub faktycznie niemożliwa, albo jego realizacja jest skazana na niepowodzenie (np. ze względów finansowych czy środowiskowych lub społecznych), czy też z różnych względów jest wątpliwa. Warianty przedsięwzięcia powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Kolegium podkreśla przy tym, że „racjonalność” wariantu oznacza, że wariant taki faktycznie mógłby zostać wybrany przez organ dokonujący oceny raportu zamiast wariantu zaproponowanego przez inwestora. Bezsprzecznie wariant racjonalny nie może mieć charakteru pozornego.

Po analizie wariantów wskazanych przez autorów raportu, tj. wariantu proponowanego przez inwestora oraz wariantu alternatywnego, Kolegium uznało, że przedstawienie wariantu alternatywnego miało charakter wyłącznie iluzoryczny i formalny. W istocie bowiem, mając na uwadze opis wariantów zredukowano ich ilość do jednego wariantu inwestycyjnego, uznanego przez inwestora za najkorzystniejszy dla środowiska. Racjonalny wariant alternatywny był bardzo zbliżony do wariantu inwestorskiego. Z tego powodu trudno uznać przedstawiony przez autora raportu wariant alternatywny za racjonalny.

Zaprezentowane przez inwestora wariantowanie, w ocenie Kolegium, przeczy założeniu, że organ orzekający będzie miał do wyboru jeden z przedstawionych

wariantów, gdyż w takiej sytuacji możliwość alternatywnego wyboru wariantu przestaje istnieć. Trudno bowiem uznać za racjonalny faktycznie możliwy do realizacji wariant alternatywny.

Wprawdzie ustawodawca w żaden sposób nie definiuje racjonalnego wariantu alternatywnego. Pewne jest jednak, że opis analizowanych wariantów powinien być na tyle rzetelny i dokładny, by organ rozpatrujący sprawę mógł zbadać, czy przedsięwzięcie powinno być realizowane w wariantcie proponowanym przez inwestora, czy też w wariantcie alternatywnym. Przygotowanie opisu racjonalnego wariantu alternatywnego wymaga każdorazowo przeprowadzenia indywidualnej oceny danego przedsięwzięcia pod kątem jego oddziaływania na środowisko w sytuacji, gdyby ten wariant miał być zrealizowany.

Organ orzekający w sprawie winien mieć bowiem do wyboru jeden z przedstawionych wariantów, a w rzeczywistości w niniejszej sprawie nie miał takiego wyboru wcale.

W przedstawionej sytuacji organ orzekający w sprawie w zasadzie nie miał wyboru co do przedstawionych wariantów.

Tego rodzaju wada oznacza istotną wadliwość całego przedłożonego w tej sprawie raportu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 28 kwietnia 2020 r., sygn. II OSK 1476/19). W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego ugruntowany jest pogląd, według którego jeżeli zachodzi wadliwość przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia, to taki raport nie spełnia ustawowych wymagań, koniecznych do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji danego przedsięwzięcia (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 listopada 2013 r., sygn. akt II OSK 1376/12, z 20 marca 2014 r., sygn. akt II OSK 2564/12 i z 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1729/16, z 25 lipca 2019 r., sygn. akt II OSK 2320/17).

Niezależnie od powyższego, organ I instancji wbrew obowiązкови płynącemu z art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. nie dokonał weryfikacji kompletności informacji zawartych w raporcie pod kątem wypełnienia wymogów wskazanych w art. 66 ustawy środowiskowej, w szczególności dotyczących spełnienia wymagań zawartych w ust. 1 pkt 5 powołanego przepisu.

Idąc dalej, należy również omówić instytucję udziału społeczeństwa w postępowaniu administracyjnym zmierzającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z uwagi na podniesione w odwołaniu zarzuty.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy środowiskowej, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do art. 33 ust. 1 ustawy środowiskowej, przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 2) wszczęciu postępowania;
- 3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;

- 4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 6) możliwości składania uwag i wniosków;
- 7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, **wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;**
- 8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- 9) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
- 10) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

Stosownie zaś do przepisu art. 38 ustawy, organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią. Dodatkowo ustawodawca w przepisie art. 85 ust. 3 ustawy, uregulował, iż organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem dokonanym z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz opinią organu, o którym mowa w art. 78.

W przekazanych do tut. Kolegium aktach sprawy co prawda znajdują się obwieszczenia skierowane do społeczeństwa (np. obwieszczenie z dnia 12 lipca 2023 r. oraz z dnia 16 lutego 2024 r.) niemniej jednak brak jest potwierdzenia w jakim miejscu i w jakim terminie faktycznie poszczególne obwieszczenia były zamieszczone.

Odrębnym zaś trybem jest zapewnienie czynnego udziału stronom postępowaniu w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań wynikające z art. 74 ust. 3 ustawy środowiskowej. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu.

Według zaś art. 49 § 1 k.p.a. jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

W myśl art. 49 § 2 k.p.a. dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu

dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.

W aktach sprawy znajdują się m. in. obwieszczenia z dnia 25 listopada 2022 r. oraz z dnia 15 listopada 2024 r. skierowane do stron postępowania, ale brak jest dokumentów potwierdzających, gdzie i w jakim okresie faktycznie obwieszczenia te zostały zamieszczone.

Prowadząc ponownie postępowanie organ I instancji winien się także odnieść do pozostałych zarzutów odwołań w tym tych dot. m. in. ustalenia obszaru oddziaływania wnioskowanego przedsięwzięcia.

Reasumując, mając na względzie opisane wyżej nieprawidłowości, stanowiące o istotnych wadach przeprowadzonego postępowania w zakresie ustalenia stanu faktycznego i wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy, należało wyeliminować zaskarżoną decyzję z obrotu prawnego i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, celem przeprowadzenia postępowania uzupełniającego w znacznym zakresie.

W ocenie tut. organu, omówione wadliwości przeprowadzonego postępowania spowodowały, iż nie można było zastosować przepisu art. 136 k.p.a. w celu przeprowadzenia dodatkowego postępowania, w ramach którego zostałyby uzupełniony materiał dowodowy. Zdaniem Kolegium przeprowadzenie na tym etapie postępowania wyjaśniającego, w opisanym wyżej zakresie, przez organ odwoławczy znacznie przekraczałoby zakres postępowania uzupełniającego wynikający z art. 136 k.p.a., a także naruszałoby zasadę dwuinstancyjności wyrażoną w art. 15 k.p.a.

W tak ustalonym stanie faktycznym i prawnym orzeczono jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna.

Od decyzji umarzającej postępowanie odwoławcze (pkt 1 decyzji) służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy, Pl. Słowiański 1, 59-220 Legnica. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 935 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a., skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy,
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Wpis stały od skargi wynosi 200 zł.

Od decyzji uchylającej zaskarżoną decyzję i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji (pkt 2 decyzji) skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy, Pl. Słowiański 1, 59-220 Legnica. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
- 2) żądanie jej uchylenia oraz
- 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Otrzymują:

1. P H
2. K S
3. Stowarzyszenie „Towarzystwo Przyjaciół Grzegorzowa” z siedzibą w Grzegorzowie
4. Przedsiębiorstwo Projektowania i Realizacji Inwestycji „Archipol” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu
5. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu
6. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Jaworze
7. Dyrektor Zarządu Zlewni w Legnicy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
8. Pozostałe strony przez obwieszczenie w trybie art. 49 k.p.a.
9. Wójt Gminy Paszowice
10. a/a.

podpisy członków składu
orzekającego Kolegium:

1.....
2.....
3.....

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy z siedzibą w Legnicy, pl. Słowiański 1, informuje, że przetwarzanie Państwa danych osobowych odbywa się zgodnie z przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych – RODO (Dz.U. UE.L. z 2016 r. nr 119, str. 1). Szczegółowe informacje o zasadach przetwarzania Państwa danych osobowych oraz o przysługujących Państwu prawach z tym związanych znajdują się na naszej stronie Biuletynu Informacji Publicznej pod adresem <https://skolegnica.ibip.wroc.pl/> w zakładce Ochrona danych osobowych.